60e jaargang.— N° 81 Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag 11 October 1913.

Men schrijft in te Tongeren bi **H. Collée**, uitgever en eigenaar van dit blad.

DE POSTRIJDER verschijnt s woensdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitg: er, Groote Markt, te Tongeren.

Telefoon N° 12

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :
Twee maal per week, 4 fr. per jaar
Een maal » 3 »
Een blad afzonderlijk 10 centiemen
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en anders artikels, vooraan of binnen in het blad : 1 frank den drukregel.

TWEEDE BLAD

Modegrillen !

De kristelijke zedigheid, eigenschap der beschaafde volkeren, is het werk der H. Kerk. Van over heuglijke tijden hebben Kerkvaders en kanselredenaars steeds die zedigheid verdedigd, beschermt en die haar te kort deden gelaakt. Hoe kort doch krachtig de vermaning van den Apostel : « Ik wil dat de vrouwen in een eerbaar gewaad, met schaamte en matigheid zich kleeden ! » Wei, wel, wat zijn onze hedendaagsche vrouwen en dochters verre van die veredelende zedigheid afgedwaald !

Echte theaterprincessen, die vandaag zoo en morgen anders voor den dag komen, modepoppen, die zou men zeggen, reklaam maken ten profijte van Parijsche en Londensche « Tailers » en fortuinzoekers in strikken en aardigheden.

Wisten onze opgesmukte freulen tot wat al de modegrillen aanleiding geven ?

De geschiedenis van het vrouwentoilet door de eeuwen heen leert ons dat meestal de modeveranderingen hunnen oorsprong vinden in eene belachelijke gril van die of gene princes of schoone, die om schoon te schijnen er belang in hadden de eene of de andere mismaaktheid te duiken.

Zoo, de dochters van Lodewijk IX van Frankrijk, die met overgroote voeten begaafd waren, brachten de sleeprokken in voege. Kwestie van hunne voeten te verstoppen !

De vrouw van Philippe III had een overdreven langen oorvaarbals, zij vond de hooge lijnwaden pijpkragen uit !

Twee of drie hofdamen van Karel III waren met mismaaktheid van rug en schouders begiftigd, zij wisten dit te duiken onder valsche schouders !

De schoone Ferronnière had een brandteeken juist te midden van haar voorhoofd, zij hing er een juweel op aan een lichten draad, en zie 't werd mode ! Iedereen moest met zoo een sterre op zijn voorhoofd loopen !

De princessen van 't hof van Hendrik II hadden allen een kropgezwel en ballonmouwen kwamen door hen in de mode !

De koningin Anna van Oostenrijk, was overlier over hare poezelige armen en zie ze schafte de mouwen af ! (Schijnen tot de leelijkste specimens van 't vrouwengeslacht hedendaags niet fier over dezelfde lichaamsdeelen ?)

Mad^me de Pompadour was maar een voet of drie hoog, de schoenen met hooge hielen kwamen in voege !

Nog sterker ! Keizerin Josephina, had schrikkelijke lange tanden, en daar zij deze met hare lippen niet gedekt kreeg, bracht zij de mode aan 't hof gestadig een fijn kantzakdoek op den mond te houden.

Het was koningin Victoria die, uit fierheid over hare voeten, de crinoline uitvond, en zie markten en straten liepen vol met korven en manden !

Konden onze vlaamsche vrouwen en dochters toch maar begrijpen hoe jammer en dwaas het is, uit loutere neiging tot naäpen, aan al die uitheemsche grillen vlaamsche zedigheid te slachtofferen, die slechts het dierbaar, heerlijk en echt sieraad was der vlaamsche vrouwen van vroeger jaren !

De tarwe.

De tarwe is het graangewas dat het meest uitgekozen wordt. De opbrengsten die men thans bekomt bedragen soms 50 zakken per hectaar, in goede gronden als de luchtgesteltenis van het jaargetijde gunstig is.

Een groot getal varieteiten zijn verkregen geworden, wier opbrengsten soms het dubbel bedragen der oude soorten, die aan hun lot overgelaten worden. Men moet nochtans opmerken dat, zoo er verschil in de gronden bestaat voor hetgeen hunne geschiktheid voor de tarwe betreft, zoo zijn ook alle varieteiten van dit graangewas niet geschikt voor allen tarwegrond. Dit legt het verschil van zienswijze uit betreffende de verdiensten der varieteiten. De vergelijkende proefneming alleen, kan den landbouwer overtuigen over de varieteit die geschikt is voor zijne gronden en die de beste uitslagen oplevert.

Het is slechts in de goede gronden, goed bebehandeld, gezond, zand-leemachtig, dat de tarwe met bijval geteelt wordt en dat men het maximum van gewicht en hoedanigheid mag verhoopen.

De tarwe heeft eene sterke, ofschoon enkel oppervlakkige, wortel Zij eischt eenen grond die in goeden vruchtbaren staat is en waarin al de voedzame bestanddeelen gemakkelijk opslorpbaar zijn. Eene versche, schilferachtige bemesting past niet voor haar, want deze houdt den grond opgeheven en stelt haar bloot aan omvallen ; indien zij eene bemesting noodig heeft, moet men haar toedienen zoo langen tijd mogelijk voor de zaaiing en enkel goed ontbonden mest gebruiken. Zoo er eene bijgevoegde bemesting moet gedaan worden, is het soms verkiesijk scheikundige meststoffen te gebruiken. Men zal op de zaaibeploeging 500kg. superfosfaat, 125kg. potasch cloruur en 125kg. ammoniak sulfaat toedienen. Men weet dat de tarwe groote behoefte heeft aan stikstof ; deze gedeeltelijke bemesting die in de herfst gedaan wordt en die vooral voor doel heeft sterkte aan de plant te geven om aan de ongesteldheden van het weder te kunnen wederstaan, zal in de lente volledigd worden, 8 of 14 dagen voor de hervatting der groeiing, door eene nieuwe toediening van 100kg. ammoniak sulfaat.

Wat het fosforzuur en het potasch betreft, deze werken voornamelijk op de oplrengst, zij vermeerderen de hoedanigheid en de hoeveelheid graan, terwijl zij een stijf strooi geven dat beter aan omvallen wederstaat.

Het zaaien moet bij voorkeur gedaan worden op rijen, die men op 25 cm. van elkander maakt, om na den winter omspittingen te kunnen doen.

Het is verkieslijk het zaad voor de zaaiing met kopersulfaat te behandelen, om het graan van koornbrand te vrijwaren.

Jean BLOUX
Landbouw Ingenieur.

HOPJES
DE BEUKELAER

ALLERLEI NIEUWS.

EENIGE VERSCHILPUNTEN TUSSCHEN EEN CHINEES EN ONS. — De Chinees zet zijn hoed op om te groeten.

Hij schudt zijne hand in plaats van de uwe.

Hij denkt dat het onbeleefd is, in 't wandelen met iemand op stap te gaan.

Hij zet bij 't rijden de hielen in de stijgbeugels in plaats van de teenen.

Zijne magneetnaald wijst zuid.

Als hij slecht niews ontvangt, lacht hij.

Hij blinkt zijne laarzen wit in plaats van zwart.

De eereplaats is bij hem links.

Hij houdt voor zeer beleefd, u te vragen, hoe oud ge zijt en hoeveel inkomsten gij hebt.

Hij zegt West-Noord in plaats van Noord-West en vier derden voor vier vierden.

Een gerokten Chinees zien oploopen naast eene vrouw in broek is geene zeldzaamheid.

Dit laatste verschilpunt is twijfelachtiger dan de voorgaande.

— OUDE SCHILDPAD. Het Central Park is in de Vereenigde Staten een dierentuin die eenig is in zijne soort, en de bewondering wekt van al de reizigers.

Daarin komt eene schildpad geplaatst te worden welke doorgaat voor de oudste der wereld ; zij zou namelijk 800 jaren tellen.

Hoe kan men dat weten zult ge vragen.

't Is eenvoudig genoeg !

Het schild dat haren rug bedekt bestaat uit achthoekige schelpen, welke elke uit zestien lagen bestaat, de eene boven de andere gelegen.

Eke laag heeft 50 jaar noodig voor hare vorming, zesten lagen is 16 maal 50 of 800 jaren !

— OORLOGSVLOOT. — In de pers wordt er nog altijd geschreven over het inrichten van eene oorlogsvloot door België.

De eenen zeggen dat er niets van is, de anderen dat erwel iets van is ; sommigen menen dat wij zoo een klein oorlogsvlootje noodig hebben ; anderen dat zulk speeldingen voor ons volkomen overbodig is.

En die menschen zijn van weerskanten allemaal « bevoegd ».

Wij bekennen ootmoedig « niet bevoegd » te zijn, maar we maken aanspraak op iet of wat gezond verstand.

Met den bril van dat gezond verstand op den neus hebben wij het voor en tegen gelezen en we moeten ons scharen langs den kant dergenen die meenen dat wij eene oorlogsvloot, klein of groot, gemakkelijk kunnen missen.

Le Bien Public, die het voor en het tegen in het kort heeft medegedeeld besluit als volgt :

« Het dunkt ons dat het kluchtspel der Belgische oorlogsvloot al lang genoeg geduurd heeft. »

Dat dunkt ons ook, maar we maken ons geene begoocheling, de mikrobe der oorlogsvloot zal blijven voortwroetelen, en de Belgen zullen moeten oppassen voor de besmetting.

— SPOORWEGONGEVAL TE LA LOUVIÈRE. — Zondag morgend, rond 10 ure, had in de statie van La Louvière, een erg spoorwegongeval plaats.

Men was bezig met het manœuvreeren van wagons : eene rij wagons, bestaande uit acht rijtuigen, werd op de verbindingslijn der koolmijnen van La Louvière gestooten, doch met zulk geweld dat de stootblokken vernield werden, en de trein voort door eene houten barreel reed, waar talrijke reizigers stonden, die door stukken hout getroffen werden.

Een reiziger die juist van den trein van Couillet stapte, werd door de barreel in de lenden getroffen en ten gronde geworpen. Ooggetuigen snelden toe en brachten het slachtoffer in een naburig koffiehuis, waar een geneesheer hem de noodige zorgen toediende. De ongelukkige die erg gekwetst was, kloeg over inwendige pijnen.

Verscheidene vrouwen werden ook ten gronde geworpen ; een hunner mad. Marie Ghislain, die aan de knieën gekwetst was ontving ook geneeskundige zorgen.

Rookt de Beste cigaretten
" La Nouvelle Américaine "

HET IS BEWEZEN dat al degenen die de purgeer Pil van Dr Waithéry probeeren haar duizend maal beter en veel voordeeliger vinden dan al de andere geneesmiddels, 1 fr. de doos voor een jaar.

— BEWOGEN HUWELIJKSREIS. — Over eenige dagen verzocht een jongeling, behoorend tot eene deftige familie van Brugge en die op 't punt stond in het huwelijksbootje te treden, een Antwerpsche juweelier, M. J. G., tijdelijk te Blankenberghe verblijvend, naar Brugge te komen, voor den verkoop van verscheidene juweelen, die hij als huwelijksgeschenk aan zijne bruid wenschte te geven.

Hij bestelde aan M. J. G. een trouwring, dormeuse en een diamanten ring voor zijne bruid, en eene dasspeld voor hem, die hem ter bezichtiging werden afgegeven ; toen verleden vrijdag de juweelier vernam dat de bruggeling, die donderdag getrouwd was, zich te Antwerpen bevond en op het punt stond naar Argentinie te vertrekken.

Onze juweelier liep in eenen adem naar den policiecommissaris die, zonder dralen, zijnen Antwerpschen collega inlichtte.

Twee uren later, eenige oogenblikken voor de afvaart der pakelboot, en juist terwijl onze jonggehuwden arm aan arm over het promenadedek wandelden, werden zij verwittigd dat een huissier aan boord was gekomen om beslag te leggen op hun reisgoed.

Op hetzelfde oogenblik verschenen aan boord : de juweelier, in gezelschap van eenen policie-officier en twee agenten.

Ditmaal hadden onze jonggehuwden begrepen : mijnheer lei zijnen ring en zijne dasspeld af en mevrouw are dormeusen en haren trouwring, waarop de juweelier vertrok, zonder de vertrekkenden verder lastig te vallen.

Naar het schijnt verkeerde het vrouwtje in de zalige overtuiging dat de juweelen wel degelijk gekocht en betaald waren. Dat zal maar een droevig huwelijksreisje zijn !

AAN DE OUDERS. — Indien uwe kinderen zwak, bleek, ziekelijk zijn, indien hun groei te langzaam of te haastig is, geef hun de ijzerhoudende Pil Raphaël, en gij zult het genoegen hebben hem sterk en gezond te zien worden. Fr. 1,75 in al de goede apotheken.

— ALS kolieken of als krampen
't Vee doen zweeten en doen dampen
En in een doen krimpen van de pijn,
Zal De Kempenaar verzachting zijn.

— EEN INWONER van Ninove had een aardappel geplant die een kilogram woog. Nu verleden zondag was de planter met name Prosper Penne, met eenige kennissen dien struik aardappelen gaan uitdoen en vond dat hij 123 aardappelen had opgebracht, welke te zamen 9 kilos wogen.

GEEN goede koffie is er mogelijkzonder goede chicorei. De liefhebbers van eene goede tas zullen dus de Trappisten Chicorei Vincent gebruiken. Men vindt ze overal.

— DE PRIJS DER KOLEN. — Men hoopte dat de prijs der kolen ging afslaan. Helaas, er is niets van, naar het schijnt vooral niet voor de burgers. Indien het waar is dat de prijs der nijverheidskolen gedaald is, toch bestaat er geene hoop dat de huiskolen die beweging zullen volgen.

De markt der huiskolen is geheel verschilend van deze der nijverheidskolen, want terwijl door de slapte der nijverheidszaken het verbruik dezer soort kolen vermindert, zoo schijnt het toch dat het verbruik der huiskolen vermeerdert.

—o— OPHOUDING VAN HANDEL. Verkoop met grooten afslag. — Juweelhandel, Horlogiemakerij en Goudsmederij — Huis CAMPOTOSTO, gesticht in 1856, Groenselmarkstraat, 33 te BRUSSEL.

—o— KUNSTVOORWERPEN. — HUWELIJKSGESCHENKEN. — BRONZEN VAN BAUREDENNE.

Marmers. Schilderijen.
Sèvres, Saxe, Copenhague (echtheid gewaarborgd). Kleine meubels.
Paul Guastalla, 39, Koninklijkestraat, Brussel. — Telefoon 4925.

Migraine, hoofd- en tandpijn névralgies, piots genezen door een **cachet Gauthier**. 1 en 2 fr. de doos van 6 en 13, bij uwen apotheker. Zooniet, wendt u tot de apotheek Gauthier, Mechelen.

Koopt uwe schoenen, sierlijk en goedkoop in het Huis COLL. MET, 3, Vinâ-e-d'Ilestraat 3, Luik

PETIT-BEURRE PAREIN

ASTHMA
Gij allen die aan het Asthma lijdt, schrijft aan M. ESCOUFLAIRE, apotheker te Ath, die GRATIS-FRANCO een PROEFDOOS zal senden van
POEDER en SIGARETTEN ESCOUFLAIRE
MET CERTIFICATEN VAN GENEZINGEN

De voeding der kinderen
Het Schotsch Meel
De keus van een volledig voedsel voor jonge kinderen verontrust terecht de huismoeders.
Men moet voor het gelukkig kind een licht voedsel hebben, aangenaam van smaak, voedend en terstondig versterkend.
Wat is er smaakelijker voor eene moeder haar kind onderdeelig te zien aan verteringstroebelen voortkomende van een onverteerbaar voedsel ? Wat is er gelijker de pap te zien weigeren, met zoveel zorg bereid, omdat de smaak aan het kind niet bevalt.
De moeder, de jonge moeder vooral, klaart onophoudend als de tanden moeilijk komen of a's het kind zwak blijft ; wij denken dus aangenaam te zijn aan onze lezeressen, met hun een voortbrengsel aan te raden, terecht aanzien als het volledig voedsel bij uitmuntendheid voor jonge kinderen, ten andere aanbevolen door talrijke geneesheeren en vroedvrouwen, en dat wij zelf gebruiken voor een kind onzer familie.
Wij willen spreken van het
SCHOTSCH MEEL
met gesteriliseerde haver tot grondslag, het smakelijk volledig voedsel voor jonge kinderen.
Door zijne voornaamste eigenschap, de haverbloem, is het SCHOTSCH MEEL een licht voedsel, in den beginsten graad verteerbaar en voedzaam ; door zijne rijstroom, zijne Lactoarkiak, wordt het uitkomen der tanden en de vorming der beenen bevorderd ; door zijne smakelijke garstroom, zoo gezocht door de kinderen, zijn gevanilleerde suiker, zijne geurige bestanddeelen, geeft het eene uitgelezene pap, die gretig door de jongste en teerste kinderen gebruikt wordt.
Weinige voedingstoffen, denken wij, beezitten de hoegenvermelde onontbeerlijke hoedanigheden, waardoor gij verplicht zijt te erkennen dat het SCHOTSCH MEEL, zoo niet het eenige, ten minste het beste VOLLEDIG VOEDSEL voor de jonge kinderen is.
1 fr. 50 de doos van 50 pappen
in de voornaamste drogerijen, apotheken, specerij winkels van Limburg, samenwerkende maatschappijen van Tongeren.
In 't groot : O. MICHEL, Fabrikant, Tilff

De helft beter koop.
Verzekeringen van allen aard.
GUNSTIGSTE VOORWAARDEN.
Waarborg van den Staat.
Hoofdagent : Henri DENIS,
Piekelpoelstraat, 27, TONGEREN.

EENE HERINNERING van Sherlock HOLMES

DOOR ARTHUR CONAN DOYLE.

2^e VERVOLG.

Het was een groote en vriendelijke huizing, met een grooten tuin die, dank zij het klimaat van Cornwall, geheel vol lentebloemen stond. Op dien tuin zag het raam van de zitkamer uit en uit dien tuin moest, volgens Mortimer Tregennis, het vreeselijke gekomen zijn, dat hen in een oogenblik tijd van schrik alleen uitzinnig gemaakt had. Holmes liep langzaam en in gedachten tusschen de bloemperken en langs het pad, voor wij de portiek binnengingen. Hij was zoo in zijne gedachten verdiept, dat hij over den gieter struikelde, den inhoud omwierp en zoowel over onze voeten als het tuinpad een stroom water deed vloeien.

Binnenshuis ontmoetten wij de oude Cornwaltsche huishoudster, jufvr. Porter, die, met een meisje tot hulp, voor de familie zorgde. Zij antwoordde bereidwillig op alle vragen, die Holmes haar deed. Zij had 's nachts niets gehoord. De familie was in den laatsten tijd vroolijk en wel geweest, en zij had haar nooit opgeruimderen welvarender gekend. Zij was van den schrik flauw gevallen, toen zij 's morgens de kamer binnenkwam en dat ijselijke gezelschap rond de tafel zag zitten. Zij had, toen zij bijkwam, het raam opengegooid, om de morgendlucht binnen te laten, en was den weg opgeloopen, tot zij een boerenjongen tegenkwam, dien zij naar den dokter zond. De dame lag boven in haar bed, indien wij haar wilden zien. Er waren vier sterke mannen noodig geweest, om de broeders in 't rijtuig van het gesticht te krijgen. Zij wilde zelfs geen dag langer in het huis blijven, en zou naar hare familie te St-Ives vertrekken.

Wij klommen de trap op en gingen het lijk zien. Jufv. Brenda Tregennis was een zeer knap meisje geweest, ofschoon zij bijna veertig jaren oud was. Haar donkergetint, fijnbesneden gelaat was nu nog mooi, maar er lag iets op van de stuiptrekking van den schrik, die haar op het allerlaatst in ontroering had gebracht. Uit hare slaapkamer gingen wij weer naar beneden naar de zitkamer, waar het vreemde drama zich had afgespeeld.

De sintels van het vuur van den vorigen avond lagen op het rooster. Op tafel stonden de vier afgedropen en opgebrande eindjes kaarsen lagen de kaarten verspreid. De stoelen waren achteruit tegen den muur geschoven, maar overigens was alles zooals het den avond te voren was. Holmes liep met lichte, snelle stappen de kamer rond ; hij ging in de verschillende stoelen zitten, schoot ze naar voren en plaatste ze weer zooals ze gestaan hadden. Hij zag na hoeveel er van den tuin te zien was ; hij onderzocht den grond, de zoldering en den haard ; maar geen oogenblik zag ik die plotselinge verheldering in zijne oogen en die samenpersing van zijne lippen, die mij verraden zouden hebben dat hij een glimp van licht in de dichte duisternis zag.

— Waarom was er vuur aan? vroeg hij. Stookten ze altijd in deze kleine kamer op een avond in het voorjaar ?

Mortimer Tregennis legde uit dat de avond kil en vochtig was geweest. Om die reden werd nadat hij was gekomen, het vuur aangemaakt. Wat gaat gij nu doen, Mr Holmes ?

Mijn vriend glimlachte en legde zijne hand op mijnen arm. Ik denk, Watson, dat ik het eens met mijne methode van nicotine-vergiftiging ga beproeven, die gij zoo dikwijls en zoo terecht hebt afgekeurd, zegde hij. Met uw verlof, heeren, zullen wij nu naar ons huis teruggaan, want ik zou niet weten, wat voor nieuws wij hier nog zouden kunnen opdoen. Ik zal eens over de feiten nadenken, Mr Tregennis, en indien mij iets mocht invallen, zal ik mij stellig met u en den hulpprediker in verbinding stellen. Intusschen wensch ik u beiden goeden morgen.

Wij waren nog niet lang in ons landhuisje aan de Poldhu-baai terug, toen Holmes zijn volkomen en diepzinnig stilzwijgen verbrak. Hij zat ineengedoken in zijn armstoel, zijn mager, holoogig en vergeestelijkt gezicht was nauwelijks zichtbaar in de blauwe krinkels van zijn tabaksrook, zijne zwarte wenkbrauwen waren neergetrokken, zijn voorhoofd gefronst, zijn blik verstrooid en als in de verte starende. Eindelijk legde hij zijne pijp neer en stond op.

— Het helpt niet, Watson ! zegde hij, met een lach. Laten wij samen langs de rotsen gaan wandelen en naar vuursteenen pijlpunten gaan zoeken. Wij zullen die eerder vinden dan den sleutel van dit vraagstuk. Zijn hersen-machinerie geen voldoende stof te verwerken te geven, staat gelijk met eene losse locomotief in dolle vaart te laten loopen. De zeelucht, de zonneschijn en geduld, Watson—de rest zal dan wel komen.

— Laten wij nu eens kalm onze positie bepalen, Watson, ging hij voort, terwijl wij samen langs de rotsen gaan. Laten wij het weinige dat wij weten, eens piecies samenvatten, zoodat wij de nieuwe feiten die zich mochten voordoen, dadelijk hunne plaats kunnen aanwijzen. Ik begin dan voorop te stellen, dat geen van ons beiden genegen is, om een diabolischen invloed in menschelijke aangelegenheden te erkennen. Laten wij dat dus heelemaal van ons afzetten. Goed. Er blijven drie menschen over, die door het een of ander opzettelijke of onwilligkeurig toedoen van een mensch waar getroffen zijn. Dat is een vaste bodem. Nu moeten wij vragen wanneer het gebeurd is ? Aannemende dat zijn verhaal waar is, blijkbaar dadelijk nadat Mortimer Tregennis de kamer verlaten had. Dat is een punt van groot belang. Het waarschijnlijkste is, dat het enkele minuten daarna gebeurd is. De kaarten lagen nog op tafel. Het was al over hun gewonen bedtijd. Toch waren zij nog niet van houding veranderd en hadden zij hunnen stoel nog niet van tafel weggeschoven. Ik herhaal dus, dat het gebeurd moet zijn na zijn vertrek, en niet later dan elf uren.

III.

— Onze volgende stap moet zijn— zeide Sherlock Holmes voort — om voor zoover wij kunnen, na te gaan, waar Mortimer Tregennis heen is gegaan, nadat hij de kamer verlaten had. In dit opzicht doet zich geen moeilijkheid voor, zijn doen en laten lijkt boven alle verdenking. Daar gij mijne methoden kent, hebt gij natuurlijk begrepen wat dat eenigszins onbehouwen hulpmiddeltje met den gieter te beteekenen had ; daardoor heb ik een duidelijker afdruk van zijnen voet gekregen dan anders mogelijk geweest was. Het matte en zandige pad drukte hem prachtig af. Gisteren avond was het ook vochtig, zooals gij weet, en het was niet moeilijk — met den eersten afdruk als model — zijn spoor tusschen andere door te vinden en zijne bewegingen na te gaan. Hij schijnt haastig in de richting van de pastorie gewandeld te hebben.

— Indien dus Mortimer Tregennis van het tooneel verdwenen is en toch iemand van buiten af op de kaartspelers invloed heeft geoefend, hoe kunnen wij dan dien persoon terugvinden, en hoe is dan zulk een indruk van verschrikking overgebracht ? Jufvrouw Porter kan buiten spel blijven. Zij is blijkbaar onschuldig. Is er eenig bewijs dat iemand naar het tuinraam is geslopen en daar op de een of andere manier zulk een schrikaanjagenden invloed heeft geoefend, dat de menschen die het aanschouwden, er krankzinnig konden van worden? De eenige veronderstelling in die richting is van Mortimer Tregennis zelf afkomstig, die zegt, dat zijn broeder sprak over iets dat in den tuin bewoog. Dat is zeker merkwaardig, aangezien het buiten regenachtig, bewolkt en donker was. Iemand die van zins was om die menschen schrik aan te jagen, had zijn gezicht vlak tegen de ruit moeten drukken, voor men hem kon zien. Er is een rand van bloemen, drie voet breed, buiten dat raam, maar er is nergens iets van een voetstap te ontdekken. Het is dus moeilijk te begrijpen, hoe iemand van buiten af zulk een vreeselijken indruk op het gezelschap kan gemaakt hebben, en evenmin hebben wij eenige beweegreden voor zulk eene vreemde en voorbedachte poging kunnen ontdekken. Gij begrijpt onze moeilijkheden, Watson ?

— Zij zijn maar al te duidelijk, antwoordde ik met overtuiging.

— En toch zullen wij misschien, met een weinig meer gegevens, kunnen bewijzen, dat zij niet onoverkomelijk zijn, zegde Holmes. Ik denk dat er in ons uitgebreid archief, wel zaken zijn, die in den beginne bijna even duister zijn geweest. Intusschen zullen wij de zaak opzij zetten, tot er nauwkeuriger gegevens te krijgen zijn, en de rest van onzen morgend aan de nasporing van den mensch in het neolithische tijdperk besteden.

Ik heb mogelijk al meer gewag gemaakt van het vermogen van mijn vriend, om aan zijne gedachten eene andere richting te geven, maar nooit heb ik mij er meer over verbaasd dan op dien lente-morgend in Cornwall toen hij twee uren lang sprak over Kelten, pijlpunten en scherven, even luchtig alsof geen somber drama op zijne ontraadseling wachtte. Pas toen wij in den namiddag naar ons huis terugkeerden en daar een bezoeker aantroffen, keerden onze gedachten terug tot de zaak, die hij onder handen had. Men behoefde ons geen van beiden te zeggen, wie den bezoeker was. Het groote lichaam, het ruwe en diep doorgroefde gelaat met de woeste oogen en den haviksneus, het peper-en-zout haar, dat bijna de zoldering van onze kamer raakte, de baard — goud aan den rand en wit dicht bijde lippen, op eene tabaksvlek na, die afkomstig was van zijne eeuwige sigaar — dat alles was even goed bekend in Londen als in Afrika en kon alleen behooren bij de geweldige figuur van Dr Leon Sterndale, den grooten leeuwenjager en ontdekkingsreiziger.

Wij hadden gehoord dat hij in de buurt vertoefde, en hadden een paar maal zijne groote gestalte op de heidewegen ontwaard.

(Wordt voortgezet).